

Diari de Girona

Un Shakespeare primitiu i ancestral

Alba Carmona, 13.10.2019

Alessandro Serra converteix «Macbeth» en «Macbettu», un muntatge en sard i protagonitzat només per homes

Una cascada de sorra inunda, caient amb fúria, un escenari en penombra i tan auster que només hi ha quatre planxes de metall en posició vertical. La pols que aixeca l'arena es dispersa com la boira dels boscos d'Escòcia i ens situa en un *Macbeth* lluny de l'obaga i la humitat, però connectat a l'original per la ràbia, l'ambició i la fressa.

El segon espectacle de la doble sessió inaugural que Temporada Alta ha dedicat a William Shakespeare -la primera, *Measure for measure*, un muntatge canònic de la prestigiosa Royal Shakespeare Company- no dona treva. És tan bell com potent, polsegós i primitiu.

El *Macbettu* d'Alessandro Serra ha perdut més de la meitat del text, que és recitat amb la musicalitat rugosa del sard, i aposta pel teatre físic, amb alguns moments hilarants. Així i tot, manté la brutalitat i la foscor que traspua la història de cobdícia original.

La il·luminació i el gran desplegament físic i vocal dels vuit actors -tots homes, com en l'època isabelina i al carnaval de la regió sarda de Barbagia- creen un clima tràgic. Amb l'escenari gairebé nu i la introducció d'elements com el suro i les pedres, la companyia Teatropersona genera escenes precioses, en què el so té un paper clau, com quan les plaques de ferro retronen colpejades pels intèrprets anunciant la tragèdia; la mort de Lady Macbeth o quan el fantasma de Banquo s'apareix a Macbettu transitant sobre una taula plena de «carasau», el pa apergaminat de Sardenya, que cruix i s'esmicola amb cada pas.

De fet, **la cultura de l'illa sobrevola constantment l'escena**, des del mateix vestuari, que recorda la roba de la pagesia, i fins a les tres bruixes que profetitzen el destí del protagonista. Convertides en tres ancianes, arquetips del carnaval sard, guanyen presència i combinen els mals auguris amb la comèdia física, despertant unes rialles fantàstiques que ajuden a la distensió.

En la versió de Serra que es va poder veure divendres i dissabte al Teatre de Salt i que, entre altres guardons, ha rebut l'Ubu i el Nacional de la Crítica a Itàlia, els *Macbeth* comploten lluny dels boscos escocesos i el resultat és excel·lent. La proposta té una força que emana de la terra i que, amb crits que rugeixen des de molt endins, entronquen amb la desesperació d'aquella parella que conspirava per tenir un futur més gran mentre un present tacat de sang se li escolava entre les mans.